

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia I. B. Virgo Elisabetham, & Puer puerum inuisit. Ad Elisabetham.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

225
ELEGIÆ

De S. Ioanne Baptista.

LIBER I.

EXVLTATIO

S. IOANNIS IN VTERO.

Elegia 1.

B. Virgo Elisabetham, & Puer
puerum inuisit.

AD ELISABETHAM.

ANte diu tristes, hilares nunc clarior horas
Consecrat in partum Cynthia sexta tuum,
Aduhit illa decus nineis tam nobile bigis,
Inuideat Lunæ sol id ut ipse suæ.

Nempe gradu propiore suam quam tangit, Elisam

Virgo parens pulchri muneris auctor adit.

Scilicet insuetæ vouet omina mira salutis;

Fertque nouum puero, ceu pia mater opem.

Iamque volat, volucremque rapit quasi caprea, cursum.

Non mora, non requies, non petra tardat iter.

Saxa per aspra ruit, per & ardua, perque fragosa

Tesqua, giganteo facta superba solo.

Nam leuior Zephyris, leuiorque fugace carinâ,

Ac Aquilæ pennis ocyor errat Amor,

Quique oculo est radius, menti que celerrimus ardor:

Dic, Amor est alis & vigor ille meis.

Virgo viden' rapidis sibi quas puer addidit, alis,

Aduolat agnatos visere lata toros.

Illam quidem puerum gerit; at leue pondus eunti,

Nam puer ipse leuat grande laboris onus.

P

Alis

Hinc agili volitat pede virgo simillima ceruæ,
 Quem dare frena putes, pufio calcar agit.
 Quippe puer marri, pueri sine pondere pondus,
 Dic, vbi flos ramum prægrauat ipse suum?

Elegia 2.

Ioannis adhuc rei querela, peccati
 agnati expiatio & ardor vtero
 materno erumpendi, vt
 Christum adeat.

A H! puer infelix primæui criminis heres,
 Cui scelus est nasci, cæterâ vita mori!
 Cur ego non natus, vinculis innascor, & orco?
 Vt quid adhuc viuam; mors cui partus erit?
 Non merui, & graue crimen Auus meruisse nepotem
 Cogit, & in panas imperat ire suas.
 Hinc æquæua reo succreuit echidna nepoti,
 Quam genuit primo crimine fœtus Auus.
 Hinc vel ab usque rudi vinxit dolor improbus ortu,
 Morsque catenatâ compede vincula tenet.
 Damnatuſque prius quam natus is aggemit orco.
 Sic mihi visus eras paruule velle queri.
 Et quem non ea fors nocuâ prædamnat in aluo?
 Teque adeo fontis quem scelus vrget aui.
 Sed bene consuluit primis spes alma querelis.
 Publica mors alijs, fit tibi priua salus.
 Esto, cauâ paries nunc diuidat inuidus aluo;
 Et geminâ dispar claudat vtrumque domo:
 Sic ramentem absentem IESVS contingit alumnum.
 Quò pes ire nequit; dextra medentis adit.
 Fratris enim gremio concretam è crimine pestem
 Eximit, & medico diluit imbrem scelus,
 Seu potius labem sacer expiat ignis ocelli,
 Exuritque reis atra venena fibris.
 Et nigra corda sacrâ face lustrat, & imbuit igne
 Calite, quo purus luceat inde decor.